

Η πρώτη μου δουλειά, μόλις μπαίνω στο γραφείο, είναι να πάρω τον Σταθάκο.

«Μόλις βγήκε, κύριε αστυνόμε» μου λέει ένας από τους βοηθούς του. «Πήγε στο αρχηγείο για τις δηλώσεις. Ξέρετε, για τη σύλληψη» προσθέτει με τσάκισμα στη φωνή του, που του το μετέδωσε ασφαλώς ο Σταθάκος.

Κλείνω το τηλέφωνο μετέωρος, γιατί δεν ξέρω πώς να προχωρήσω. Δεν έχει νόημα να πάρω τον Γκίκα, θα είναι κι αυτός στη συνέντευξη τύπου. Διστάζω να κάνω κάποιο βήμα, γιατί μπορεί να μου βγει ανάποδα, αφού δεν ξέρω τα αποδεικτικά στοιχεία που οδήγησαν στη σύλληψη του μπάτλερ.

Αποφασίζω να σφίξω τα δόντια μου και να αναμείνω τις εξελίξεις. Ανοίγω την τηλεόραση και περιμένω, γιατί το πρώτο που με καίει είναι να μάθω λεπτομέρειες για τη σύλληψη. Πέφτω πάνω σε διαφημίσεις, που ευτυχώς δεν κρατάνε πολύ. Σε λίγο βγαίνει η λεζάντα «Έκτακτο Δελτίο» και εμφανίζεται ο παρουσιαστής.

Προς μεγάλη μου έκπληξη, βλέπω μόνο τον αρχηγό και τον Σταθάκο. Ο Γκίκας δεν είναι μαζί τους,

συνεπώς αφρίζει στο γραφείο του επειδή δεν τον παίζον. Τις δηλώσεις τις κάνει ο αρχηγός. Ο Σταθάκος κάθεται αμίλητος δίπλα του, σαν φουντωμένη γλάστρα που θεωρεί ότι ο αρχηγός τού κλέβει την παράσταση.

Στην ουσία δεν πρόκειται για συνέντευξη αλλά για ανακοίνωση. Ο αρχηγός δεν κάνει επίσημα λόγο για σύλληψη. Περιορίζεται να δηλώσει ότι έχουν κάποιον υπό κράτηση και τον ανακρίνουν, γιατί προέκυψαν ενοχοποιητικά στοιχεία εις βάρος του.

«Δηλαδή, μπορούμε να κάνουμε λόγο για σύλληψη;» ρωτάει η Χαριτοπούλου, μια σαραντάρα, έμπειρη δημοσιογράφος, που προσπαθεί να εκμαιεύσει μια πιο καθαρή δήλωση.

«Όχι, γιατί δεν έχει περατωθεί ακόμα η προανάκριση» της απαντάει ο αρχηγός.

«Πάντως, τα στοιχεία είναι ιδιαίτερος επιβαρυντικά» πετάγεται ο Σταθάκος, που δεν μπορεί να ελέγξει την ακράτειά του.

Ο αρχηγός του ρίχνει ένα λοξό βλέμμα, αλλά αποφεύγει να σχολιάσει τη δήλωσή του, προφανώς για να μη φανεί ότι αντιφάσκουν. Το μάτι του πιάνει τον Σωτηρόπουλο, που στέκεται σε μια γωνία, με το γνωστό μπλαζέ ύφος του. Δε συμμετέχει στη συζήτηση, αλλά είναι φανερό ότι περιμένει την κατάλληλη στιγμή για να περάσει στην επίθεση.

«Μπορείτε να μας πείτε ποια είναι τα επιβαρυντικά στοιχεία;» ρωτάει η δημοσιογράφος, που πάστα φοράει ροζ, αλλά σήμερα είναι στα κίτρινα.

«Μόλις τελειώσει η προανάκριση, θα έχετε πλήρη ενημέρωση» επιμένει ο αρχηγός.

Εκεί πάνω εφορμά ο Σωτηρόπουλος. «Δηλαδή, κύριε αρχηγέ, μας λέτε ότι υπάρχει ύποπτος, αλλά δεν υπάρχει σύλληψη. Μας λέτε ότι υπάρχουν στοιχεία, ιδιαίτερος επιβαρυντικά μάλιστα, σύμφωνα με τον διοικητή της Αντιτρομοκρατικής, αλλά δεν μπορείτε να μας τα ανακοινώσετε. Από την άλλη, δεν υπάρχει οργάνωση που να έχει αναλάβει την ευθύνη για τις δύο υποτιθέμενες τρομοκρατικές ενέργειες». Την τελευταία φράση τη λέει με το «υποτιθέμενες» υπογραμμισμένο.

«Συμφωνώ ότι συνήθως υπάρχει προκήρυξη της τρομοκρατικής οργάνωσης» του απαντάει ο αρχηγός. «Αλλά αυτό δεν είναι κανόνας. Σε κάποιες περιπτώσεις δεν υπάρχει οργάνωση που αναλαμβάνει την ευθύνη ή η δήλωση έρχεται πολύ αργότερα».

«Υπάρχει ωστόσο μια υπογραφή που αφήνει ο δολοφόνος πάνω στα θύματά του».

Αυτό είναι καινούργιο στοιχείο και ένα σούσουρο διαχέεται ανάμεσα στους δημοσιογράφους. «Τι είδους υπογραφή;» ρωτάει η Χαριτοπούλου.

«Ένα λατινικό "D", που καρφιτσώνει στα θύματά του» διευκρινίζει ο Σταθάκος.

«Και τι σημαίνει αυτό το "D";» ρωτάει η δημοσιογράφος με τα κίτρινα.

Ο αρχηγός ξαναπαίρνει την πρωτοβουλία. «Δεν το ξέρουμε ακόμα. Ελπίζουμε να προκύψει από την προανάκριση».

Ο Σωτηρόπουλος έχει έτοιμη, ωστόσο, τη δεύτερη ομοβροντία του. «Ωσπου να ξεκαθαρίσετε αυτό το "D", μπορείτε να μας πείτε αν αληθεύει ότι δύο Άγγλοι αστυνομικοί συνδράμουν στις έρευνες;»

«Ζητήσαμε τη συνδρομή της αγγλικής αστυνομίας επειδή το δεύτερο θύμα είναι Άγγλος».

«Πρώτῳ, γιατί οι Άγγλοι είναι συνήθως υπέρ των γρήγορων συλλήψεων. Είναι της θεωρίας ότι πρώτα καταδικάζεις και μετά δικάζεις. Έτσι έκαναν και με τον IPA, και τα λάθη τους βγήκαν στη φόρα μετά από χρόνια».

Ο αρχηγός θεωρεί σκόπιμο να μην μπει σ' αυτή τη συζήτηση με τον Σωτηρόπουλο. «Λοιπόν, παιδιά, τα είπαμε όλα» λέει στους υπόλοιπους δημοσιογράφους. «Μόλις έχουμε νεώτερα, θα σας ενημερώσουμε».

Ο Σωτηρόπουλος μένει αναποφάσιτος, σαν να θέλει να ρωτήσει κάτι ακόμα, μετά γυρίζει και βγαίνει τελευταίος από την αίθουσα, όπως το συνηθίζει.

Κλείνω την τηλεόραση και παίρνω την Κούλα, τη γραμματέα του Γκίκα. «Κούλα, μπορώ ν' ανεβώ;»

«Βέβαια. Είναι μέσα. Μόνος του» μου απαντάει, που σημαίνει ότι βράζει από το κακό του.

Όταν μπαίνω στο γραφείο του, ο Γκίκας σηκώνει το βλέμμα και μου λέει ξερά. «Όπως βλέπεις, είμαι εκτός νυμφώνος».

«Πώς και δε σας κάλεσαν;»

«Προφανώς ήταν εντολή υπουργού να κάνει τις δηλώσεις ο αρχηγός αυτοπροσώπως, για να έχουν περισσότερο βάρος».

«Ξέρετε ποια είναι τα επιβαρυντικά στοιχεία;»

«Ανακάλυψαν πέντε εμβάσματα των δέκα χιλιάδων ευρώ μέσα σε μια εβδομάδα, στο λογαριασμό αυτού του Μπιλ Οκάμπα, στην Κεντρική Τράπεζα».

«Από διαφορετικούς εντολείς;»

«Όχι, από τον ίδιο. Αυτός που έκανε τα εμβάσματα, τα έστελνε επίτηδες ανά δέκα χιλιάδες, γιατί ποσά μέχρι δέκα χιλιάδες δε δηλώνονται στην Αρχή Ξεπλύματος Μαύρου Χρήματος».

«Και ποιος ήταν ο εντολέας;»

«Αυτό δεν το ξέρω ακόμα».

«Ο μπάτλερ τι λέει;»

Ο Γκίκας σηκώνει τους ώμους του. «Αυτό που θα έλεγε ο καθένας στη θέση του: ότι δεν ξέρει ποιος του τα έστειλε και πώς βρέθηκαν στο λογαριασμό του».

«Υπάρχουν κι άλλα επιβαρυντικά στοιχεία;»

«Μια ξένη τρίχα που βρέθηκε πάνω στα ρούχα του Ζησιμόπουλου. Έκαναν τεστ DNA και βρήκαν ότι ήταν αυτού του μπάτλερ, του Οκάμπα».

«Ελάτε τώρα. Ο άνθρωπος φρόντιζε τον Ζησιμόπουλο, του βούρτσιζε τα ρούχα, τα σιδέρωνε, τα κρεμούσε. Είναι τόσο απίθανο να έπεσε μια τρίχα του πάνω τους;»

«Θεωρούν ότι έπεσε κατά τη διάρκεια του φόνου, επειδή τη βρήκαν στην πλάτη του πουκάμισου που φορούσε ο Ζησιμόπουλος».

Προσπαθώ να διατηρήσω την ψυχραιμία μου, γιατί ξέρω ότι ο Γκίκας είναι, ίσως για πρώτη φορά, σύμμαχός μου. «Τον αποκεφάλισε με το σπαθί. Αυτό σημαίνει ότι ήταν σε κάποια απόσταση όταν του έπαιρνε το κεφάλι. Δεν του το έκοψε με το μαχαίρι, για να είναι αναγκασμένος να κολλήσει πάνω του. Πώς βρέθηκε λοιπόν η τρίχα στην πλάτη του Ζησιμόπουλου;»

«Σου λέω, κατ' αυτούς έπεσε την ώρα του φόρου».

«Βρήκαν το φονικό όπλο;»

«Όχι, για την ώρα».

Συνεπώς, το μόνο χειροπιαστό στοιχείο είναι τα εμβάσματα και όλα τα άλλα είναι τρίχες, όπως εκείνη στην πλάτη του Ζησιμόπουλου. Όσο δε βρίσκουν το φονικό όπλο, τα πράγματα θα ζορίζουν. Αν υποθέσουμε ότι ο δράστης είναι ο μπάτλερ, και αν υποθέσουμε ότι σκόπευε να διαπράξει κι άλλο φόνο, τότε κάπου έχει κρύψει το σπαθί. Αν σκόπευε να σταματήσει μετά τον δεύτερο φόνο, τότε μπορεί και να το έχει εξαφανίσει οριστικά.

«Πώς εξηγούν τη δεύτερη δολοφονία;»

«Δεν την εξηγούν. Για την ώρα ασχολούνται μόνο με την πρώτη. Θεωρούν πως αν τον κάνουν να ομολογήσει τον πρώτο φόνο, μετά θα αναγκαστεί να ομολογήσει και τον δεύτερο».

Προσωπικά, πιστεύω ότι δε θα ομολογήσει ούτε τον πρώτο, γιατί η γνώμη μου είναι ότι δε διέπραξε ο Μπιλ Οκάμπα τους φόνους. «Μπορώ να ανακρίνω τον Οκάμπα» ρωτάω τον Γκίκα.

Σ' αυτό το σημείο η συμμαχία μας παίρνει τέλος. «Ούτε να το σκέφτεσαι» μου απαντάει αγριεμένος. «Τον έχουν αναθέσει στον Σταθάκο, μπορεί και στους δύο Άγγλους. Κανείς άλλος δεν τον πηλιάζει». Κάνει παύση και μου εξηγεί πιο ήρεμα. «Αυτή τη στιγμή είναι όλοι ευχαριστημένοι. Ο υπουργός με τον αρχηγό γιατί έχουν μια επιτυχία, σε εποχές που τις ψάχνουμε με το κερί. Ο Σταθάκος

γιατί ονειρεύεται προαγωγές. Και οι δύο Άγγλοι γιατί μπορούν να πουν στους προϊσταμένους τους “ορίστε, χάρη σ' εμάς τα κωθώνια, οι Έλληνες αστυνομικοί φτάσανε στη σύλληψη”. Σε τέτοιες στιγμές, το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι να λουφάζεις και να περιμένεις τον καιρό, μήπως έχει γυρίσματα».

«Δηλαδή, να μη συνεχίσω τις έρευνες;»

«Να τις συνεχίσεις, αλλά διακριτικά. Χωρίς να μπλέκεις στα πόδια της Αντιτρομοκρατικής. Γιατί, αν γίνει καμιά στραβή, εσύ θα την πληρώσεις».

Αυτό στη διάλεκτο του Γκίκα σημαίνει ότι θα με αφήσει ακάλυπτο. Αν γίνει φασαρία, θα πει πως σπύνησισα με δική μου πρωτοβουλία και άντε να αποδείξω το αντίθετο.

Ωραία, δεν μπορώ να ανακρίνω τον Μπιλ, μπορώ όμως να πάρω πληροφορίες από τον Μαυρομάτη, τον εισαγγελέα της Αρχής Ξεπλύματος Μαύρου Χρήματος, για τα εμβάσματα και τον εντολέα τους.

Τον παίρνω τηλέφωνο μόλις φτάνω στο γραφείο μου, αλλά αυτή τη φορά πέφτω πάνω σε γραμμάτεια. Της λέω ότι θέλω να μιλήσω στον κύριο Μαυρομάτη, εισπράττω το κλασικό «ένα λεπτό» και περιμένω στο ακουστικό μου.

Όσπου να βγει ο Μαυρομάτης, έχω αποφασίσει να ακολουθήσω τη συμβουλή του Γκίκα και να μην μπλέξω στα πόδια της Αντιτρομοκρατικής, για να μη νομίσει ο Σταθάκος ότι πάω να τον πλαγιολοπήσω, που, εδώ που τα λέμε, είναι και η αλήθεια.

«Πήρα να σας συγχαρώ για την επιτυχία σας,

κύριε εισαγγελέα) του λέω, όταν ακούω τη φωνή του στο ακουστικό.

«Και για να εισπράξετε το μερίδιό σας) μου απαντάει γελώντας.

«Γιατί;»

«Γιατί εσείς με βάλατε να ψάξω. Αν δε μου το είχατε επιστημάνει τη μέρα της απεργίας, δε θα σκεφτόμουν ποτέ να ψάξω τους λογαριασμούς των ξένων στις ελληνικές τράπεζες».

«Χαίρομαι για τη συμβολή μου» του λέω, και χαίρομαι πραγματικά γιατί μου ανοίγει μια πόρτα.

«Τη δική σας και ενός υπαλλήλου την Κεντρικής Τράπεζας) σχολιάζει ο Μαυρομάτης. «Είδε τα απανωτά εμβάσματα, το βρήκε περίεργο και μας ειδοποίησε. Μερικοί υπάλληλοι ξεφεύγουν από το γραφειοκρατικό τέλμα».

«Ποιος ήταν ο εντολέας;» Το ρωτάω όσο πιο αθώα γίνεται, αλλά ο Μαυρομάτης έχει μπει στο λούκι της φιλικής κουβέντας.

«Μια εταιρεία φάντασμα στις νήσους Καϊμάν. Από αυτές που έχουν ένα γραφείο, επιστολόχαρτα και μια σφραγίδα. Ψάχνουμε μέσω της Eurorol και των Αμερικανών τον εκπρόσωπό της, αλλά μεταξύ μας δεν έχω πολλές ελπίδες. Το πιθανότερο είναι να μας βγει κι αυτός φάντασμα».

«Η τράπεζα δεν ξέρει ποιος έδωσε την εντολή;»

«Πώς. Η εταιρεία φάντασμα των νήσων Καϊμάν».

«Αν υπάρξουν και άλλα, θα με ειδοποιήσετε;»

«Γιατί, περιμένετε και άλλα;» με ρωτάει ξαφνιασμένος.

Δε θέλω να του πω ότι αν οι εκτελεστές είναι δύο, τότε θα πρέπει να ακολουθήσει και δεύτερο έμβασμα. «Δεν περιμένω τίποτα συγκεκριμένο. Απλώς αντιμετωπίζω το ενδεχόμενο».

«Πάντως, αν υπάρξουν και άλλα, θα είναι από άλλον εντολέα. Αυτοί που διακινούν μαύρο χρήμα από τις νήσους Καϊμάν, συνήθως ιδρύουν για κάθε έμβασμα άλλη εταιρεία, και μόλις τελειώσουν τη δουλειά τους, τη διαλύουν».

Κλείνω με μια τελευταία φιλοφρόνηση. Εδώ που τα λέμε, ο Σταθάκος και οι Άγγλοι δεν έχουν τελείως άδικο. Αν εντοπίσεις πέντε εμβάσματα στον ίδιο δικαούχο από τις νήσους Καϊμάν, ο νους σου πάει ή σε ξέπλυμα χρήματος ή σε τρομοκρατική ενέργεια. Το κομβικό σημείο είναι αν θα υπάρξει και δεύτερο έμβασμα. Τουλάχιστον τότε θα ξέρουμε στα σίγουρα ότι έχουμε να κάνουμε με δυο εκτελεστές. Το ζήτημα είναι αν θα το εντοπίσει κι αυτό ο Μαυρομάτης ή αν ο άγνωστος εντολέας θα χρησιμοποιήσει άλλα κανάλια.

Είμαι βυθισμένος στις σκέψεις μου όταν μπαίνει μέσα ο Σωτηρόπουλος. Δε χρειάζομαι μαντικές ικανότητες για να καταλάβω ότι ήρθε να ψαρέψει κάτι παραπάνω από μένα σχετικά με τα επιβαρυντικά στοιχεία εναντίον του Μπιλ. Σε τέτοιες στιγμές η πιο κατάλληλη τακτική απέναντι στον Σωτηρόπουλο είναι το «δεν είδα, δεν άκουσα, δεν ξέρω».

«Ξέρεις γιατί είσαι ο πιο έξυπνος εδώ μέσα;» με ρωτάει άνευ καλημέρας.

«Πρώτη φορά ακούω ότι είμαι ο πιο έξυπνος, αλλά πες μου».

«Γιατί όλοι οι άλλοι είναι βλάκες. Είσαι ο πιο έξυπνος διά της εις άτοπον απαγωγής».

«Κάτι είναι κι αυτό».

«Μπορείς να μου πεις ποια είναι τα συνταρακτικά στοιχεία που σας κάνουν να ταλαιπωρείτε αυτόν τον κακομοίρη το μαύρο;»

«Δεν μπορείς να ξεφύγεις από τις αριστερές σου εμμονές, Σωτηρόπουλε; Ακόμα είσαι κολλημένος στο “κι εσείς γιατί βασανίζετε τους μαύρους;”. Κα-νείς δε βασανίζει τους μαύρους σ’ αυτόν τον τόπο. Και ξέρεις γιατί; Γιατί με τα τελευταία μέτρα, ε-μείς είμαστε πια οι μαύροι».

«Πες μου ποια είναι τα επιβαρυντικά στοιχεία που κρατάτε σαν επτασφράγιστο μυστικό και θα α-ναθεωρήσω την άποψή μου».

«Δεν έχω ιδέα».

«Βλέπεις; Κάνεις κι εσύ την πάτια, όπως όλοι σας».

«Σωτηρόπουλε, αυτή είναι υπόθεση της Αντι-τρομοκρατικής. Εγώ δεν έχω καμία ανάμιξη. Αν θέλεις να μάθεις κάτι, πήγαινε στον Σταθάκο».

«Με τον Σταθάκο δε βρίσκω άκρη. Θα πω όμως σ’ εσένα τη γνώμη μου. Όλα αυτά τα περί τρομο-κρατικής ενέργειας είναι φούμαρα. Οι τρομοκράτες είναι ιδεολόγοι. Ούτε βάζουν βόμβες ούτε σκοτώ-νουν επ’ αμοιβή, και μάλιστα με πενήντα χιλιάδες ευρώπολα».

«Τι είναι, αν δεν είναι τρομοκρατική ενέργεια;»

«Ξέπλυμα χρήματος. Και οι τράπεζες είναι χω-μένες ως τα μπούνια, γιατί είναι πολλά λεφτά. Να μου το θυμηθείς ότι θα βγω σωστός στο τέλος».

Βγαίνει και βροντάει την πόρτα πίσω του επειδή δεν πήρε από μένα αυτό που ήθελε. Κατά βάθος, θα έπρεπε να τον ευχαριστήσω, γιατί μ’ αυτό που είπε περί ιδεολόγων τρομοκρατών μου άνοιξε τα μάτια. Τέτοιες λεπτότητες όμως τις έχουμε κόψει προ πολλού.